

Тамашачылар охучулардыр

Кечен истират куту хавакын сојур
ка күлөкчү алмас поэзияны сөздөрү
горкутпаса, болма куту. М. Магомедов
адына Азәрбајҗан Девлет Филармония-
сында шаир Флага Курчајлынын поэзи-
ја кечеси кечирилди.

Ф. Курчајлы охучулар тарафындан се-
векмиш ва тамымыш бир шаирдир. Һә-
лә 1954-чү илде Самал Вургуи ону үмид
верди ва калачыи олан бир көчт киши
гәҗетландиривенди. Инди о ватанда чох
кечиптир. Бу вәләр арзыда ше рәләр,
поемалар јазып, иккишәф елди, 10-дөн
чох китабы чыккан Ф. Курчајлы јарама-
чылығы илө бөлүк шаирни дедиклерини
доғрутмушду. О, Азәрбајҗан ше рә-
ни илди әг овалары үзәриндә бөј
атып иккишәф едди шаир киши поэзија
ирәстипшкарларынын рәботини газам-
мышлар.

Кеченин авалында халг шаири Мов-
нат Раһим он сөз сөзүндә ва бу ивәсал-
ләр үзәриндә дедиди. Ф. Курчајлынын
охучулар тарафындан һансы мөзәјтлө-
рине керә сөздәли һәттикта дедиди.

Ф. Курчајлы маһсудалар ишләди, һә-
јәти билди, өйрөнди ва һөјәт материалла-
рындай баһарыга истифад елди кешин
һадисләрини тәсвирини, епис һөвәләре
мөјә едди шаирдир. Поэзија кечәсиндә
шаирни ше рәлере јени бир тәрәвәтлө
сөздәди. О, сәһкә икки программа чы-
кыш сөздәди, диклаҗачылар чыгарып
үчүн икки мөзәјтлө фәрглән, гәзәб ва
сөвкә ивәсләри илө доғу олан әсәрләри-
ни сөзәшди. Мөвзу итхәләффәри, раи-
кәрәкчили илсә да, онун бүтүн әсәрлә-
рини бирләшдирди мөзә бу икки дүјү.
Јәни гәзәб ва сөвкә иди. Нетијән-сүјиси
оғула ше рәлере һәкми лирик парча-
лары гәјвәлөб гәрәшмәсындай урәкля-
рә көм тәвәсәт јарамди. Оғуни поэзи-
јаһи бу мөчә кәһ сөрт, тәһкәм кәһ да
һәкми, илчә мотивләрә сөсләди.

Һәјәтдә амалсыз ва мөсәдәсә јашамы-
ғы әләнһә олан Ф. Курчајлы дикла-
җачылары оғуларынни лүсәсә ва бөлүк
дүјүләрлә бәлә вурмага чыгарды:

Сөн өмүр адланан бир јол үстәсә,
Бу јолдә кәһсә ағ кун итә сөн,
Тәһкә өз өмүрүң көһбөт итәсин
Бәшәр өвәләнһәлән уағдә јаш!

Мисал кәтирдикимиз бу парча оғуһи
ше рәләрни ләјтмотивна киши иди. Тәҗә
кун үчүн јашаһан, тәһти, дәр әлгәдә
кәһләндә гәһчәләр шаирни гәһкә
һәдфинә чөврәлишди. Һәјәтатмышны кө-
зәлдијини ва иккишәффимизә һәһе олан,
ишләди, јашаг ва сәһсәсә адәләләри
көрдүчә гәзәбләвни шаирни ше рәләри
мөзә бу заман сәрт оғур. «Сынаг» по-
мәсындай шаирни оғудуғу парчаһи мө-
вәбә иләриндә аралдә гәһли, икки
оғуһиһи чыккан, чәһәтәтти һарышы оғур-
лајин. Һәтти һәмүсүһә тохуһиһи алчәлә-
рә гәрәшә һифрот һәһсә күчү иди.

Елө бунә керә до шаир «инди дүңдә
үчүн вараһатә һәһи дәрјүл вә гурәһи
кәһиндә әһилләр һәмәндә, һәһи өз оғу-
һиһи рүшәт әлгәдә, һәрәдә, кәһсә
«кәһ јәһи әлгәндә шаир гәһ чөкәр,
«Иһәр кәһир», «Мөһиһи мусһиһи», «Мәһ
ана кәһрәһи јухудә тәһ-тә», «Једәк кәһ-
һис» ше рәләри кәһртәди кәһ, о, көһбө-
тәһкә дүјүләрлә јашајан, кешин һә вәд
фиһирләрдә ифәс әлгәг итәјән вәтәһ-
дәһи бир шаир киши чыкыш едир.

Поэзија кечәсиндә сөсләнип лирик
ше рәләр тәһкә, кәһдә сөвкә ивәсләри әлө
дигәти чөбә етди. Бу ше рәләрәһи дү-
һи сөһи урәк һәттикта, кәһлән һәһ-
һиһидә, сөдәгәт, етәһәр, дәјәһәт һәтти-
дә урәјә јатан, шаирни ивәсләр диклаҗа-
чылары һәм сәлдди. «Көзәлән», «Тәһи
сәһ сәлдә һәһи» ва бир мөчә әдәмә ли-
рик ше р мөзә тәһкә ва илчә ивәсләрини
чөһсүлү иди.

Флага Курчајлынын поэзија кечәси
мүәфәһәјәтлө кечди ва ше р ивәс-
типшкарларынын етәһәтәһиһи доғрутду.
Инди һөвбә бәһкә шаирләримизни
дир. Филармонияда поэзија кечәләри
јашты әһ һәһи һәһиһи әләр ва шүбһә
етәһиһи кәһ, күтәһәһи дәһән едәчәкдир.

Тоғи: МӘҺМҮД